Broj: S1 3 U 032739 19 U
Sarajevo, 04.11.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Siemens Medicina d.o.o. Sarajevo,ulica Zmaja od Bosne 7/IV, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-831-7/19 od 07.05.2019.godine, tuženog Ured za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.11.2020.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o prestanku postupka javne nabavke broj: 01-1-1141SM-0049/19 od 25.02.2019.godine, ugovornog organa Brčko Distrikt BiH, u postupku javne nabavke robe, „nabavka ST uređaja" za potrebe ugovornog organa, Brčko Distrikt. Odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. U tužbi ukazuje da je osporeno rješenje doneseno bez prethodne analize i ocjene dokaza obzirom da je u konkretnom postupku ugovorni organ pogrešnim utvrđenjem odlučnih činjenica obio kao neprihvatljivu. Tužitelj navodi da je svoju ponudu dostavio u skladu sa uslovima iz tačke 3.4.1. Tenderskog dokumenta, jer nije dokazao postojanje ugovora u vrijednosti od min. 1.200.000,00 KM. Obzirom da je i ponuda drugog, jedinog preostalog ponuđača ocijenjena kao neprihvatljiva, ugovorni organ je donio odluku o prestanku postupka nabavke. Međutim, tužietlj smatra da je navedena tačka 3.4.1. Tenderskog dokumenta suprotna odredbama člana 49.Zakona o javnim nabavkama BiH obzirom da nije moguće zahtijevati, pa tako tužitelj nije ni shvatio, da vrijednost

jednog ugovora *(nabavka CT RTG aparata)* treba da bude 1.200.000,00KM. Zbog čega tužitelj i nije izjavljivao žalbu na tenderski dokument jer je u navedenoj odredbi TD propisano da se dostavlja spisak izvršenih ugovora sa vrijednosim iznosima. Stoga n tužitelj i nema osnova za žalbu na uslove postavljene u tački 3.4.1. i 4.3.2. TD nego na proizvoljno tumačenje navedenog, od strane ugovornog organa. Dakle, pobijano rješenje je donseno nakon nepotpuno i neproavilno utvrđeno činjeničnog stanja posebno imajući u vidu i da je ugovorni organ, suprotno odredbi člana 69. stav 1. i 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, bio obavezan donijeti odluku o poništenju a ne o prestanku postupka javne nabavke. Kako je pobijano rješenje nezakonito i doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje kao i da mu se izvrši povrat uplaćene naknade za sudsku taksu.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da sud odbije tužbu kao neosnovanu iz razloga koji su izneseni u pobijanom rješenju. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je tuženi odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj na Odluku o prestanku postupka javne nabavke, donio rješenje kojim je odbio žalbu kao neosnovanu. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, u tački 3.4.1. Tenderskog dokumenta ugovorni organ je zahtijevao da ponuđači dostave dokaz, spisak izvršenih ugovora da vrijednost ugovora nije manja od 1.200.000,00KM bez PDV-a. Obzriom da, navedeni traženi iznos nije viši od procijenjene vrijednosti javne nabavke koja iznosi 1.282.050,00KM to traženi iznos po ugovoru, nije suprotan zakonskim i podzakonskim aktima. Također, eventualni prigovo na uslove iz Tenderskog dokumenta tuženi je ocijenio neblagovremenim u smislu člana 101. stav 1. tačka b). Zakona. U konačnici, tužitelj u svojoj ponudi nije dostavio dokaz odnosno spisak ugovora čija je vrijednost najmanje jednog iznos od 1.200.000,00KM. Slijedom navedenog tuženi je ocijenio da je pravilno ugovorni organ postupio kada je postupak nabavke okončao u skladu sa članom 69. stav 2. tačka). Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Zakon o javnim nabavkama BiH(„Službeni galsnik BiH" broj: 39/14) Odjeljak B. Ishod postupka javne nabavke *(Prestanak postupka javne nabavke)* u članu 69. je propisano da se postupak javne nabavke može okončati: zaključenjem ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma ili poništenjem postupka javne nabavke. U skladu sa stavom 2. citirane zakonske odredbe, Ugovorni organ obavezan je poništiti postupak javne nabavke u slučaju kada ni jedna od primljenih ponuda nije prihvatljiva. Nadalje, u skladu sa članom 49. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, u postupku javne nabavke robe ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti ponuđača pa i spisak izvršenih

ugovora u skladu s članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi s predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine, odnosno spisak istih ili sličnih ugovora kao što je predmet nabavke. Ako ugovorni organ od ponuđača, kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti traži popis ugovora, uslov mora biti srazmjeran predmetu nabavke, kada se traži dokaz o izvršenju jednog ugovora, njegov iznos ne smije biti viši od procijenjene vrijednosti nabavke, odnosno od procijenjene vrijednosti pojedinog lota *(član 7. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda).*

S tim u vezi, u tenderskom dokumentu broj: 05-1148SC-0004/18, ugovorni organ je u tački 3.4.1 (strana8 TD) propisao uslov u odnosu na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača odnosno da minimalno moraju ispuniti uslov da imaju uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ugovora o isporuci CT RTG aparata u prethodne 3(tri)godine u iznosu od ne manjem od 1.200.000,00KM bez PDV-a. Pravilnim tumačenjem navedene odredbe tenderskog dokumenta, nedvosmisleno proizilazi da je pravilno obrazloženje konačnog upravnog akta da je ugovorni organ u tački 3.4.1. zahtijevao da ponuđač dostavi najmanje jedan izvršen ugovor sa iznosom od 1.200.000,00KM i da nije ni zahtijevao ukupan iznos, ukoliko ponuđač dostavlja više ugovora. Takvo obrazloženje prihvata i ovo sudsko vijeće pa nije osnovan prigovor iz tužbe da je tužitelj bio siguran da ugovorni organ zahtijeva ukupan iznos a ne po jednom ugovoru navedeni iznos. Iako iz stanja spisa predmetne stvari, poštivajući odredbe člana 7. Upustva za pripremu tenderskog dokumenta, proizilazi da je ugovorni organ postavio iznos od 1.200.000,00KM a da je procijenjena vrijednost javne nabavke 1.282.050,00KM., ukoliko je smatrao da navedeni, zahtijevani iznos nije srazmjeran predmetu nabavke, mogao je izjaviti žalbu na tenderski dokument. U svakom slučaju, tužitelj je mogao zahtijevati i pojašnjenje odredbi tenderskog dokumenta od ugovornog organa kako je to propisano u odredbi člana 56. Zakona o javnim nabavkama BiH. Navedena odredba propisuje da zainteresirani ponuđači mogu, u pisanoj formi, tražiti od ugovornog organa pojašnjenja tenderske dokumentacije blagovremeno, ali najkasnije deset dana prije isteka roka za podnošenje zahtjeva za učešće ili ponuda. U odnosu na navedeno, kako u konačnici ni sam ne osporava, tužitelj u ponudi dostavio dokaze iz kojih proizilazi da nije ispunio uslov iz tačke 3.4.1. (*strana 15-16-4 tužiočeve ponude).*

Nije osnovan prigovor da je ugovorni organ pogrešno primijenio odredbu člana 69. Zakona, jer je donio odluku kojom postupak javne nabavke *prestaje*. Kako to proizilazi iz stanja spisa predmetne stvari, odnosno Odluke broj: 13-001996/18 od 25.02.2019.godine, tačno je da je ugovorni organ donio odluku o rpestanku psotupka javne nabavke ali navedenom odlukom nije povrijedio lex specialis propis. Naime, zakonodavac je odredbu člana 69. i podveo, tj.precizirao kao prestanak postupka javne nabavke. Prestanak postupka može biti na dva načina i to okončanjem ili poništenjem što, također, predstavlja prestanak postupka javne nabavke. Dakle, ne radi se o greški koja bi mogla utjecati na konačni ishod postupka, posebno imajući u vidu da je navedenu odluku ugovorni organ obrazložio, odnosno da je naveo razloge iz člana 69. stav 2 tačka d), jer ni jedna ponuda nije prihvatljiva, kada je u suštini, ugovorni organ i obavezan poništiti postupak i kada, u končanici, taj postupak prestaje.

Konačno, vijeće cijeni da je ugovorni organ, u skladu sa odredbom člana 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, dokazao činjenice i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi. Slijedom navedenog, obrazloženje osporenog rješenja se zasniva na pravilnoj primjeni materijalnog propisa te sadrži sve što je propisano u članu 233. stav 2. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). To znači da je odogvoreno na sve navode iz žalbe tužitelja a rješenje sadrži kratko izlaganje, izvedene dokaze i razloge koji su bili odlučujući za donošenje odluke.

Slijedom svegan navedenog, ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glansik BiH" broj: 19/02 do 74710), odlučio kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo